

ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgsreds (Frederiksen), og som blev gjentagen af det ærede Medlem for Veile Amts 1ste Valgsreds (Gad). Det udtaltes, at en Lov som den, jeg havde fremlagt, ikke kunde have videre Betydning, naar den ikke kom til at omfatte noget meget Mere, og de to ærede Medlemmer mindede navnlig om tidligere af dem fremsatte Bemærkninger angaaende udvidede Bankindretninger her i Landet, hvormed Statskassen skulde træde i Forbindelse. Seg erindrer meget godt de af de ærede Medlemmer tidligere fremsatte Bemærkninger, men jeg tilføjer, at jeg fra Begyndelsen har haft den Overbevisning, at de Herrers Tanke ikke var saa tilstrækkelig udarbejdet hos dem selv, at den kunde faae nogen praktisk Betydning under de nu givne Forhold hos os. Seg er dog ikke væsentlig bestemt deraf med Hentydning til mine Stridt i denne Sag, men derimod af en ganske anden Ting, nemlig den, at disse Forslag, som i sin Tid fremkom fra de ærede Medlemmer, ikke bleve godkjendte af Thinget; der blev kun eet synligt Spor af dem i vore Lønningslove. (Frederiksen: Amtsforvalterloven!). Det Punkt, jeg mener, er det, der nu foreligger her. Amtsforvalternes Lønningslov bærer ikke Spor af, at man paa tænkte at gaa over til et saadant System som det, de ærede Medlemmer ønskede, men derimod bærer Lønningsloven for Ministeriernes Embedsmænd et tydeligt Spor deraf; i dette Punkt er Tanken bleven godkendt af Thinget; men derimod ikke i noget andet. Dette har for mig været en tilstrækkelig Anledning til kun at optage denne Side af Sagen og ikke at gaa videre, end Thinget har erklæret at kunne samstemme i. — Naar Thinget nu ved en gjentagen Overveielse af den Tanke, som dengang var tilstede om Finantshovedkassens Nedlæggelse, finder, at det ved nærmere Betragtning viser sig, at dens Gjennemførelse har mindre Fordele, end man den Gang havde tænkt sig, eller endog Ulemper, som man den Gang ikke havde forudsat, kan jeg kun sige, at jeg meget godt kan slutte mig til denne Anskuelse, som jeg selv fra Begyndelsen af har næret og aldrig ganske har kunnet opgive, og da jeg af de her førte Forhandlinger ser, og med Sikkerhed tror at kunne slutte, at intet af Thingets

Medlemmer ønsker det underkastede Prøvelse af Thinget, hvorvidt dette Lovforslag bør vedtages, tillader jeg mig herved at tage nærværende Lovforslag tilbage.

Da Ingen optog det saaledes tilbagetagne Lovforslag, var det bortfaldet.

Man gik derefter til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af: „Forslag til Beslutning af Folkethinget angaaende Nedsættelse af et Udvalg paa 9 Medlemmer i Anledning af den saakaldte aalborgske Simulant sag.“

(Forslaget findes i Tillæg A Sp. 2381—82.)

Formanden: Inden jeg aabner denne første Behandling, skal jeg udtrykkelig gjøre opmærksom paa, at der i nærværende Forslag kun er Spørgsmaal om Nedsættelse af et Udvalg, men at Realiteten af den Sag, som dette Udvalg eventuelt vilde komme til at undersøge, ikke passende vil kunne drages ind under Forhandlingen i Dag.

B. Holm: Seg er fuldstændig enig med den ærede Formand i, at det ikke vilde være rigtigt at gaa ind paa Realiteten. Naar vi have tilladt os at fremlægge dette Forslag, er det, fordi denne Sag har vakt et saa stort Røre næsten i hele Landet, at man har troet, at det maatte være Folkethingets Pligt, inden man skiltes ad, eller rettere, da man havde modtaget disse Aktstykker, at nedsætte et Udvalg for at gjenneførelse dem og fremkomme med en Betænkning derom. Seg skal derfor slutte med at anbefale, at Sagen gaar til et Udvalg af 9 Medlemmer.

Rofod: Det er blot et Par Ord, jeg har at sige. Seg vil ikke standse Sagen, men dette fremmede Ord, som man nu vil smugle ind i Sproget; det er Ordet „Simulant“. Lad os gribe det, saa længe det endnu er fremmed, og kaste det paa Døren. Seg veed egentlig ikke, hvad det er for et Ord, og